

מפתח תשובות נכונות

שאלה	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
תשובה	(1)	(4)	(3)	(2)	(3)	(3)	(2)	(3)	(4)	(4)

שאלה	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
תשובה	(4)	(1)	(1)	(4)	(3)	(3)	(4)	(2)	(2)	(3)

שאלה	21	22	23
תשובה	(4)	(2)	(1)

הסברים

אנלוגיות

1. השאלה: **חושך : נר -**

היחס: נר הוא משהו שבעזרתו 'מעלימים' את החושך.

ב' הוא משהו שבעזרתו 'מעלימים' א'.

תשובה (1): צחנה : מטהר אוויר. האם **מטהר אוויר** הוא משהו שבעזרתו 'מעלימים' צחנה? כן.

תשובה (2): פצע : פלסטר. האם **פלסטר** הוא משהו שבעזרתו 'מעלימים' פצע? לא. **פלסטר** הוא משהו שבעזרתו מטפלים בפצע, אך כאשר משתמשים בפלסטר הפצע לא נעלם באופן מיידי. ובכלל, השימוש בפלסטר לא מעלים את הפצע.

תשובה (3): ציפור : דחליל. האם **דחליל** הוא משהו שבעזרתו 'מעלימים' ציפור? לא. **דחליל** הוא משהו שנועד להרחיק את הציפור.

תשובה (4): עלייה : מעלית. האם **מעלית** היא משהו שבעזרתו 'מעלימים' עלייה? לא. **מעלית** משמשת בין השאר לעלייה.

תשובה (1).

2. השאלה: **קמוץ : להיפתח - (קמוץ=סגור, אטום)**

היחס: להיפתח זה להפוך להיפך מקמוץ.

ב' זה להפוך ללא א'.

תשובה (1): מרתק : להשתעמם. האם **להשתעמם** זה להפוך ללא **מרתק**? לא. **להשתעמם** זה תוצאה של משהו לא **מרתק**, אך להשתעמם לא הופך משהו ללא מרתק.

תשובה (2): כבד : להרים. האם **להרים** זה להפוך ללא **כבד**? לא.

תשובה (3): מסוכן : להירתע. האם **להירתע** זה להפוך ללא **מסוכן**? לא. **להירתע** זה משהו שעושים כשמשא/מישהו אחר **מסוכן**. כאשר מישהו נרתע הוא אינו הופך בעצמו ללא-מסוכן.

תשובה (4): קיצוני : להתמתן. האם **להתמתן** זה להפוך ללא **קיצוני**? כן.

תשובה (4).

3. השאלה: **נפוץ** : **שכיחות** -

היחס : **נפוץ** הוא משהו שיש לו **שכיחות** גבוהה.
א' הוא משהו שיש לו הרבה **ב'**.

תשובה (1): מייגע : תשישות. האם **מייגע** הוא משהו שיש לו הרבה **תשישות**? לא. **מייגע** הוא משהו שגורם **לתשישות**.

תשובה (2): זול : יוקר. האם **זול** הוא משהו שיש לו הרבה **יוקר**? לא. להיפך - **זול** הוא לא יקר, כלומר שיש לו **יוקר** נמוך.

תשובה (3): רם : גובה. האם **רם** הוא משהו שיש לו הרבה **גובה**? כן.

תשובה (4): רדוד : עומק. האם **רדוד** הוא משהו שיש לו הרבה **עומק**? לא. להיפך - **רדוד** הוא משהו שאין לו הרבה **עומק**.

תשובה (3).

4. השאלה: **נשגב מבינתו** : **להבין** -

היחס : **נשגב מבינתו** הוא משהו שאדם לא מסוגל **להבין**.
א' הוא משהו שאדם לא מסוגל **ב'**.

תשובה (1): קצרה ידו מלהושיע : להיוושע. האם **קצרה ידו מלהושיע** הוא משהו שאדם לא מסוגל **להיוושע**? לא. **קצרה ידו מלהושיע** הוא משהו שלא מסוגל לא **להושיע**, כלומר לגרום לאדם אחר **להיוושע** (להיוושע=להינצל).

תשובה (2): אין ידו משגת : לקנות. האם **אין ידו משגת** הוא משהו שאדם לא מסוגל **לקנות**? כן. פירוש הביטוי **אין ידו משגת** הוא משהו שאין ביכולתו הכלכלית של אדם להשיג.

תשובה (3): קפץ את ידו : לקבל. האם **קפץ את ידו** הוא משהו שאדם לא מסוגל **לקבל**? לא. אדם **שקפץ את ידו** הוא מי שנהג בחוסר נדיבות, כלומר לא מאפשר לאדם אחר **לקבל**.

תשובה (4): יושב בחיבוק ידיים : לפעול. האם **יושב בחיבוק ידיים** הוא משהו שאדם לא מסוגל **לפעול**? לא. אדם **שיושב בחיבוק ידיים** הוא אדם שלא **פועל**, אך אין פירוש הדבר שאותו אדם לא **מסוגל** לפעול, הוא פשוט לא פועל.

תשובה (2).

5. השאלה: **כאן** : **מקום** -

היחס : פירוש המילה **כאן** זה **במקום** הנוכחי.
פירוש המילה **א'** זה **ב-ב'** הנוכחי.

תשובה (1): לעתים : עת. האם פירוש המילה **לעתים** זה **עת** הנוכחית? לא. פירוש המילה **לעתים** זה מדי פעם, כלומר משהו שקורה בכמה **עיתות** שונות.

תשובה (2): לנצח : נצח. האם פירוש המילה **לנצח** זה **נצח** הנוכחי? לא. פירוש המילה **לנצח** היא משהו שנמשך **נצח**, אך אין פירושה הנצח הנוכחי.

תשובה (3): הפעם : פעם. האם פירוש המילה **הפעם** זה **בפעם** הנוכחית? כן.

תשובה (4): בן רגע : רגע. האם פירוש הביטוי **בן רגע** זה **ברגע** הנוכחי? לא. **בן רגע ורגע** הן מילים המתארות פרק זמן קצר מאוד.

תשובה (3).

6. השאלה: **אבנט**: אבזם - (אבנט=סוג של חגורה)

היחס: אבזם הוא מה שסוגר את **האבנט**.

ב' הוא מה שסוגר את **א'**.

תשובה (1): פוזמק: נעל. האם **נעל** הוא מה שסוגר את **הפוזמק**? לא. **פוזמק** הוא גרב, ולכן **נעל** הוא משהו ששמים על **הפוזמק**.

תשובה (2): עדי: שרשרת. האם **שרשרת** היא מה שסוגר את **העדי**? לא. **עדי** זה תכשיט, ולכן **שרשרת** היא סוג של **עדי**.

תשובה (3): מקטורן: כפתור. האם **כפתור** הוא מה שסוגר את **המקטורן**? כן. **מקטורן** הוא סוג של ז'קט, ואותו סוגרים בעזרת **כפתור**.

תשובה (4): נזר: ראש. האם **ראש** הוא מה שסוגר את **הנזר**? לא. **נזר** הוא סוג של כתר, ולכן שמים אותו על **הראש**.

תשובה (3).

הבנה והסקה (שאלות 7-17)

7. **השאלה**: בשיחה בין מירי לבין חני הגיבה מירי ואמרה: "האם העובדה שחברתך סיימה קורס שחייה בהצטיינות מאפשרת לך לקפוץ למים עמוקים בלי ללמוד שחייה?"

איזו מן האפשרויות הבאות היא המתאימה ביותר להיות דבריה של חני, שעליהם הגיבה מירי?

פתרון: לפנינו שאלת משל-נמשל. בטרם נעבור על התשובות, נבין את המשל, וכך נשער מה היו דבריה של חני. מירי רומזת על דבר שחני לא למדה, אלא שאדם אחר למד ועשה בהצטיינות. לטענתה, חני לא יכולה להניח שגם היא מסוגלת לעשות אותו דבר רק משום שמישהו שהיא מכירה עשה אותו בהצטיינות. ניתן לשער לפיכך כי חני אמרה שברצונה לעשות משהו שמישהו שהיא מכירה למד לעשות, ועשה אותו בהצטיינות, אך היא בעצמה לא למדה לעשות.

כעת נעבור על התשובות המוצעות:

תשובה (1): בן דודי קיבל ציון מעולה בבגרות באנגלית, ולכן החלטתי ללמוד אצל המורה הפרטי שלימד אותה התשובה אינה נכונה. לפי תשובה זו, חני אמנם רוצה לעשות משהו שאדם אחר למד ועשה בהצטיינות, אך היא לא אומרת שברצונה לעשות אותו בלי ללמוד, אלא ללמוד באותה הדרך.

תשובה (2): **השכן שלי קיבל ציון מעולה בבגרות בתנ"ך, ולכן החלטתי לגשת לבחינה בלי להתכונן** זו התשובה הנכונה. בתשובה זו חני מתארת משהו שאדם אחר למד לעשות, ועשה בהצטיינות – למד לבחינה בתנ"ך וקיבל ציון מעולה. בנוסף, היא אומרת שברצונה לעשות אותו דבר מבלי ללמוד בעצמה – לגשת לבחינה בלי להתכונן אליה.

תשובה (3): אחותי נכשלה בבגרות במתמטיקה ברמת חמש יחידות, ולכן החלטתי ללמוד מתמטיקה ברמת חמש יחידות

התשובה אינה נכונה. במקרה זה חני מתארת דבר שאדם אחר עשה בחוץ הצלחה – אחותה נכשלה בבגרות במתמטיקה. כמו כן, חני אומרת כי בעקבות כך ברצונה ללמוד – היא אומרת שהיא מתכוונת ללמוד מתמטיקה, ולא לגשת לבגרות בלי ללמוד.

תשובה (4): חברתי ניגשה לבגרות בהיסטוריה בלי להתכונן, ואני מתכוונת לנהוג כמוה

התשובה אינה נכונה. בתשובה זו חני מתארת מקרה בו חברתה עשתה משהו בלי להתכונן אליו, בעוד שבמשל המקורי חני בוחרת לעשות משהו בעקבות אדם שלמד לעשות את אותו הדבר. בנוסף, בתשובה זו לא נאמר שהחברה הצטיינה במבחן בהיסטוריה, ואילו במשל המקורי חני עושה משהו בעקבות מי שלמד אותו והצטיין בו.

תשובה (2).

8.

השאלה: אריסטו האמין שיש לחקור את הטבע בשיטה המתאימה לטבע, וזאת בהתאם לגישתו הכללית - ששיטת החקירה צריכה להתאים לתופעה הנחקרת. לדעת אריסטו, המתמטיקה ושיקול הדעת המתמטי אינם יאים לחקירת הטבע, המתאפיין בריבוי צורות ובגוונים מיוחדים שאי אפשר לתארם תיאור מתמטי צרוף. יתר על כן, אילו תואר הטבע באמצעים מתמטיים, הייתה מתקבלת תמונה של טבע קפוא, והדינמיות המאפיינת אותו לא הייתה באה לידי ביטוי.

מה הנושא המרכזי הנדון בפסקה?

פתרון: לפנינו פסקה, ואנו נשאלים על הנושא המרכזי הנדון בה. כדי לדעת מהו הנושא המרכזי של הפסקה, עלינו להבין את הנאמר בה. נסכם: בפסקה נכתב כי אריסטו חושב שצריך לחקור כל תופעה בכלי המתאים לה. לטענתו, לא ניתן לתאר את הטבע בעזרת מתמטיקה מכיוון שהמתמטיקה אינה מאפשרת לתאר את ריבוי הצורות והגוונים הקיימים בטבע. בנוסף, לטענתו המתמטיקה לא יכולה לתאר את הדינמיות הקיימת מהטבע.

כעת נעבור על התשובות המוצעות:

תשובה (1): כיצד גיבש אריסטו את גישתו ששיטת החקירה צריכה להתאים לתופעה הנחקרת

התשובה אינה נכונה. בפסקה אמנם תוארה גישתו של אריסטו, לפיה שיטת החקירה צריכה להתאים לתופעה הנחקרת. עם זאת, אין כלל התייחסות לשאלה כיצד גיבש אריסטו גישה זו.

תשובה (2): אילו תופעות ראוי, לדעת אריסטו, לחקור בשיטות מתמטיות

התשובה אינה נכונה. בפסקה אמנם נכתב כי לדעת אריסטו לא ראוי לחקור את הטבע באמצעות מתמטיקה. עם זאת, בפסקה לא נכתב אילו תופעות כן ראוי לחקור בשיטות מתמטיות.

תשובה (3): מדוע, לדעת אריסטו, כלים מתמטיים אינם מתאימים לחקירת הטבע. זו התשובה הנכונה.

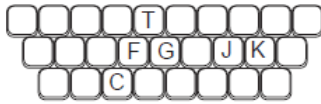
תשובה (4): כיצד היה הטבע מצטייר, לדעת אריסטו, אילו תואר באמצעים מתמטיים

התשובה אינה נכונה. בפסקה אמנם נכתב כי אילו הטבע היה מתואר באמצעים מתמטיים הייתה מתקבלת תמונה של טבע קפוא. כלומר, כיצד הטבע היה מצטייר אילו תואר באמצעים מתמטיים. אולם, זה אינו הנושא המרכזי של הפסקה. רוב הפסקה עוסקת בכך שכלים מתמטיים אינם מתאימים לחקירת הטבע. תיאור האופן בו היה מצטייר הטבע אילו היה נחקר בכלים מתמטיים הוא רק דוגמה לנקודה המרכזית בפסקה – לא ניתן לחקור את הטבע בכלים מתמטיים.

תשובה (3).

שאלות 9-10 נוגעות לפסקה הבאה:

סדר מקשי האותיות על גבי מקלדת המחשב הוא שריד מימיה של מכונה הכתיבה. לחיצה על כל אחד מן המקשים שבמכונת הכתיבה שלחה מוט קטן, שבקצהו תבליט של אות, להלום בסרט דיו ולהטביע את חותמה של אות זו על גבי הנייר שמאחוריו. לאחר מכן שב המוט למקומו. הקלדה מהירה הייתה עלולה לשלוח מוט לעבר סרט הדיו טרם חזרתו של המוט הקודם – דבר שהיה מוביל להסתבכות המוטות זה בזה. לכן, אותיות שהופעתן זו לצד זו שכיחה בשפה הורחקו זו מזו במכוון: כך, בעת הקלדת צירופי אותיות שכיחים הספיק המוט הראשון לשוב למקומו לפני תחילת תנועת המוט הבא.

9. השאלה: לפניכם תרשים של חלק ממקלדת מחשב.

על פי הפסקה, איזו מהטענות הבאות היא הסבירה ביותר?

פתרון: נסכם את הפסקה: על פי הפסקה, סדר מקשי האותיות במקלדת נשאר זהה לזה שהיה במקלדת של מכונת הכתיבה. במכונת הכתיבה, לחיצה על מקש שלחה מוט שהטביע את חותמה של האות המבוקשת על הדף. כאשר שני מקשים קרובים נחלצו המוטות היו עלולים להסתבך זה בזה. לכן, במקלדת מכונת הכתיבה הורחקו אותיות שהופעתן זו לצד זו נפוצה בשפה. בסרטוט המצורף, מופיעים מספר מקשים במקלדת ועליהן מוטבעות אותיות שונות. מהפסקה אנו יודעים כי אותיות שצירופן נפוץ בשפה האנגלית יורחקו זו מזו על גבי המקלדת. מכאן, על פי אותו עיקרון, אותיות שצירופן אינו נפוץ, לא יורחקו.

כעת נעבור על התשובות המוצעות:

תשובה (1): צירוף האותיות J ו-K שכיח בשפה פחות מצירוף האותיות G ו-F

התשובה אינה נכונה. על פי הסרטוט, האותיות J ו-K צמודות זו לזו, וכך גם האותיות G ו-F. ידוע שככל ששילוב של אותיות נפוץ יותר כך הן יהיו רחוקות יותר זו מזו על גבי המקלדת. מכיוון שהאותיות צמודות זו לזו ניתן להניח כי צירופן אינו נפוץ. בנוסף, על פי הסרטוט, האותיות J ו-K קרובות זו לזו בדיוק כמו האותיות F ו-G. מכאן ניתן להסיק כי צירוף האותיות J ו-K שכיח בשפה באותה מידה כמו צירוף האותיות G ו-F.

תשובה (2): צירוף האותיות J ו-K שכיח בשפה יותר מצירוף האותיות G ו-F

התשובה אינה נכונה. כפי שהוסבר בתשובה (1), שני הצמידים המתוארים קרובים זה לזה באותה מידה, ולכן ניתן להניח כי הם נפוצים פחות או יותר באותה מידה.

תשובה (3): צירוף אותיות C ו-T שכיח בשפה פחות מצירוף האותיות G ו-F

התשובה אינה נכונה. מהפסקה עולה כי ככל שצירוף האותיות נפוץ יותר, כך האותיות במקלדת יהיו רחוקות יותר. מכיוון ש-C ו-T רחוקות זו מזו במקלדת יותר מאשר האותיות G ו-F, ניתן להניח כי צירופן נפוץ יותר בשפה, ולא פחות, כפי שכתוב בתשובה. מכאן נוכל להסיק כי תשובה (4) היא התשובה הנכונה.

תשובה (4): צירוף האותיות C ו-T שכיח בשפה יותר מצירוף האותיות G ו-F. זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

10.

השאלה: על איזו מהשאלות הבאות אין תשובה בפסקה?

הפתרון: נעבור על התשובות המוצעות. נפסול את השאלות שלהן יש מענה בפסקה:

תשובה (1): מה היה עלול לגרום להסתבכותם של המוטות במכונת הכתיבה זה בזה?

התשובה אינה נכונה, שכן לשאלה זו יש תשובה בפסקה. בפסקה נכתב כי הקלדה מהירה הייתה עשויה לגרום לשליחה של מוט לפני חזרתו של המוט הקודם. דבר זה היה עלול לגרום למוטות להסתבך זה בזה.

תשובה (2): כיצד הוטבעו האותיות שהוקלדו במכונת הכתיבה על גבי הנייר?

התשובה אינה נכונה, שכן לשאלה זו יש תשובה בפסקה. בפסקה נכתב כי לאחר הקלדה של אות מסוימת נשלח מוט קטן, שבקצהו תבליט של אות. המוט היכה בסרט דיו ולאחר מכן היכה בנייר, מה שהטביע על הנייר את חותמה של האות.

תשובה (3): איזה יתרון היה טמון בסדר מקשי האותיות על גבי מקלדת מכונת הכתיבה?

התשובה אינה נכונה, שכן לשאלה זו יש תשובה בפסקה. בפסקה נכתב כי אותיות שצירופן נפוץ הורחקו זו מזו על גבי המקלדת, על מנת למנוע את הסתבכות המוטות זו בזו. כלומר, היתרון בסדר מקשי האותיות היה הפחתת מספר המקרים בהם המוטות הסתבכו זה בזה במכונת הכתיבה.

תשובה (4): מדוע לא השתנה סדר האותיות על גבי המקלדת מאז ימי מכונת הכתיבה?

זו התשובה הנכונה, שכן לשאלה זו אין תשובה בפסקה. בפסקה נכתב כי סדר האותיות על גבי מקשי המקלדת הוא זכר לימיה של מכונת הכתיבה. עם זאת, לא נכתב מדוע לא השתנה סדר האותיות במקלדת כיום.

תשובה (4).

11.

השאלה: בפרסומי ההוצאה לאור הרשמית של פסקי הדין בישראל מאזכרים פסקי דין על פי הכללים הבאים:

- תחילה מופיע סוג ההליך המשפטי בראשי תיבות (למשל ע"א, אם מדובר בערעור אזרחי);
- לאחר מכן מספר ההליך, המורכב ממספר סידורי ומהשנה שבה נפתח התיק (למשל 326/93);
- לאחר מכן שמות הצדדים בהליך (למשל "כהן נ' לוי" - האות נ' היא קיצור למילה "נגד");
- לאחר מכן פסיק, ואחריו האותיות פ"ד (המציינות "פסקי דין"), ולאחריהן הכרך שבו פורסים פסק הדין. מספר הכרך מורכב מאותיות ולאחריהן, בצמוד להן, מספר הנתון בתוך סוגריים;
- לבסוף מופיע מספר העמוד שבו מתחיל פסק הדין;
- רק שמות הצדדים והאות נ' שביניהם מופיעים באותיות מודגשות.

איזה מהאזכורים הבאים עומד בכללים של ההוצאה לאור?

פתרון: זוהי שאלת כללים. בשאלה זו מופיעים כללים רבים, כאשר חלקם מורכבים וארוכים. לכן, ברגע שהבנו שזו שאלת כללים, נעדיף לקרוא כלל אחד בכל פעם ולבדוק אם כל התשובות עומדות בכלל זה. תשובה שלא עומדת בכלל תיפסל. לאחר מכן, נמשיך לכלל הבא וכך הלאה עד שנפסול שלוש תשובות. התשובה הנכונה היא התשובה שתישאר לאחר פסילת שלוש תשובות.

על פי הכלל הראשון, בעת אזכור פסק דין תחילה מופיע סוג ההליך המשפטי בראשי תיבות (למשל ע"א, אם מדובר בערעור אזרחי). בכל התשובות מופיע סוג ההליך ע"א בתחילת האזכור, ולכן לא ניתן לפסול אף תשובה בשלב זה.

על פי הכלל השני, לאחר מכן מופיע מספר ההליך, המורכב ממספר סידורי ומהשנה שבה נפתח התיק (למשל 326/93). גם כאן, בכל התשובות מופיע מספר ההליך לאחר סוג ההליך, ומספר זה אכן מורכב ממספר סידורי ומשנה. לפיכך גם כעת לא נוכל לפסול תשובות.

על פי הכלל השלישי, לאחר מספר ההליך מופיעים שמות הצדדים בהליך (למשל "כהן נ' לוי" - האות נ' היא קיצור למילה "נגד"). בכל התשובות, לאחר מספר ההליך מופיעים שמות הצדדים בהליך, באופן דומה לזה שהוצג בכלל. לכן, גם כעת לא נוכל לפסול תשובות.

על פי הכלל הרביעי, לאחר שמות הצדדים מופיע פסיק, ואחריו האותיות פ"ד (המצינות "פסקי דין"), ולאחריהן הכרך שבו פורסים פסק הדין.

בתשובה (2) כתוב: ע"א 6000/93 קאוסמה נ' רג'בי (פ"ד נ/3).

בתשובה זו לא מופיע פסיק לאחר שמות המשתתפים בהליך ולכן נוכל לפסול תשובה זו.

בהמשך הכלל הרביעי כתוב: מספר הכרך מורכב מאותיות ולאחריהן, בצמוד להן, מספר הנתון בתוך סוגריים.

בתשובה (1) כתוב: ע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' גורדון, פ"ד (לט), 113.

על פי הכלל, האותיות המייצגות את מספר הכרך אמורות להיות מחוץ לסוגריים. עם זאת, בתשובה זו האותיות 'לט' מופיעות בתוך הסוגריים, ולכן ניתן לפסול תשובה זו.

על פי הכלל החמישי, לבסוף מופיע מספר העמוד שבו מתחיל פסק הדין. גם בתשובה (3) וגם בתשובה (4) מופיע בסוף האזכור מספר. לכן, לא נוכל לפסול תשובה נוספת בשלב זה.

על פי הכלל האחרון, רק שמות הצדדים והאות נ' שביניהם מופיעים באותיות מודגשות.

עם זאת, בתשובה (3) כתוב: ע"א 986/83 קלמר נ' גיא, פ"ד נ(1) 185.

בתשובה זו גם מספר העמוד שבסוף האזכור מודגש. לכן התשובה אינה עומדת בכלל זה ולכן ניתן לפסול אותה.

פסלנו שלוש תשובות ולפיכך תשובה (4) היא התשובה הנכונה. ניתן לראות כי תשובה (4) עונה על כל הכללים הנתונים: ע"א 498/80 מדינת ישראל נ' קדר, פ"ד לו(1) 492.

תשובה (4).

12.

השאלה: התאוריה של הקולנוע מבחינה בין שני אופני הבעה קוליים: דיאגטיים ולא-דיאגטיים. התואר דיאגטי ניתן לכל צליל שמחקה את העולם כפי שהדמויות חוות אותו. כך למשל דיאלוג או קול פתיחת דלת הם אלמנטים דיאגטיים. לעומתם, הצלילים שרק קהל הצופים שומע מכונים צלילים לא-דיאגטיים, ובהם נכללים קריינות המספר, ולעתים תכופות גם המוזיקה.

בסרט קולנוע נראית דמות מדליקה מכשיר טלוויזיה. איזו מהטענות הבאות נכונה?

פתרון: ראשית נסכם את הפסקה: בפסקה מוזכרים שני מושגים: צלילים דיאגטיים וצלילי לא-דיאגטיים. על פי הפסקה, צלילים דיאגטיים הם צלילים שהדמויות שומעות וחוות. מנגד, צלילים לא-דיאגטיים הם צלילים מלאכותיים, אותם רק קהל הצופים שומע.

בשאלה מתוארת דמות שמדליקה מכשיר טלוויזיה. ממבט על התשובות המוצעות ניתן לראות כי עלינו לקבוע אילו מהצלילים שבתשובות דיאגטיים ואלו לא-דיאגטיים. כאשר דמות מדליקה טלוויזיה, הטלוויזיה היא חלק מהסצנה בסרט. לפיכך, גם צליל הלחיצה על מתג הטלוויזיה וגם כלל הצלילים הבוקעים מהטלוויזיה הם חלק מהסצנה, ומכאן שהדמות שומעת אותם. על כן, גם צליל הלחיצה על מתג הטלוויזיה וגם כל צליל הבוקע ממנה הם צלילים דיאגטיים.

תשובה (1).

13. השאלה: ידיעת אנגלית _____ היא תנאי הכרחי להגשת מועמדות לתפקיד _____ בארגון, לא כל שכן _____.

פתרון: נבדוק את התשובה הראשונה ובאמצעותה ננתח את המשפט:

תשובה (1): ידיעת אנגלית **ברמה בסיסית** היא תנאי הכרחי להגשת מועמדות לתפקיד **זוטר** בארגון, לא כל שכן **לתפקיד ניהולי בו**.

תמצות: החלק הראשון: ידיעת אנגלית בסיסית הכרחית בשביל תפקיד זוטר בארגון.

החלק השני: ידיעת אנגלית בסיסית הכרחית לתפקיד ניהולי בארגון.

הקשר המוצע בתשובה זו הוא קשר של הוספה ("לא כל שכן"). אם לפי החלק הראשון של המשפט צריך אנגלית בסיסית לתפקיד זוטר בארגון, **הרי שברור** כי צריך אנגלית בסיסית לתפקיד בכיר בו. לפיכך שני חלקי המשפט יוצרים משפט הגיוני, ועל כן זו התשובה הנכונה.

תשובה (1).

14. השאלה: יועצתו הנאמנה של השר _____ לנוכח התגובות _____ על התבטאויותיו של השר בריאיון לעיתון, וזאת מפני שסברה כי התגובות היו שונות בתכלית לולא _____ עצות שהשיאה לו לקראת הריאיון.

פתרון: נבדוק את התשובה הראשונה ובאמצעותה ננתח את המשפט:

תשובה (1): יועצתו הנאמנה של השר **חשה סיפוק וגאווה** לנוכח התגובות **החיוביות** על התבטאויותיו של השר בריאיון לעיתון, וזאת מפני שסברה כי התגובות היו שונות בתכלית לולא **התעלם השר מן** העצות שהשיאה לו לקראת הריאיון.

תמצות: החלק הראשון: היועצת הייתה גאה מהתגובות החיוביות על הריאיון של השר.

החלק השני: היועצת חשבה שהתגובות היו שונות אם השר לא היה מתעלם מהעצות שלה. כלומר, השר התעלם מהעצות שלה.

הקשר המוצע בין שני חלקי המשפט הוא קשר של סיבה ותוצאה ("וזאת מפני"). עם זאת, הקשר המתאים בין שני חלקי המשפט הוא קשר של ניגוד – אם היועצת הייתה גאה לנוכח התגובות החיוביות שקיבל השר הרי שזאת **למרות** שהשר התעלם מעצותיה, ולא **מכיוון** שהתעלם מהן. לפיכך לא נוצר היגיון בין שני חלקי המשפט, ועל כן התשובה אינה נכונה.

תשובה (2): יועצתו הנאמנה של השר **לא חשה אשמה** לנוכח התגובות **השליליות** על התבטאויותיו של השר בריאיון לעיתון, וזאת מפני שסברה כי התגובות היו שונות בתכלית לולא **שמע השר** לעצות שהשיאה לו לקראת הריאיון.

תמצות: החלק הראשון: היועצת לא הרגישה אשמה בגלל התגובות השליליות שקיבל השר.

החלק השני: היועצת חשבה שהתגובות היו שונות אם השר לא היה מקשיב לה. כלומר השר הקשיב לה.

הקשר המוצע בין שני חלקי המשפט הוא קשר של ניגוד – היועצת לא הרגישה אשמה לנוכח התגובות השליליות שקיבל השר, **למרות** שהוא נהג כפי שהיא ייעצה לו. לפיכך, חלקי המשפט אינם יוצרים משפט הגיוני, ולכן התשובה אינה נכונה.

תשובה (3): יועצתו הנאמנה של השר **חשה תחושת כישלון** לנוכח התגובות **החיוביות** על התבטאויותיו של השר בריאיון לעיתון, וזאת מפני שסברה כי התגובות היו שונות בתכלית לולא **שמע השר** לעצות שהשיאה לו לקראת הריאיון לעיתון.

תמצות: החלק הראשון: היועצת הרגישה תחושת כישלון מכיוון שהשר קיבל תגובות חיוביות בעקבות הריאיון. כבר בשלב זה לא נוצר היגיון במשפט, שכן אם השר קיבל תגובות חיוביות הרי שהגיוני שהיועצת שלו תהיה מרוצה. זו אינה סיבה מספקת לפסול את התשובה, אך מכיוון שבבחינה כמעט תמיד יש היגיון בתוכן המשפט, נעבור לתשובה הבאה.

